

Sygn. akt V CZ 51/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa R. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w G.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 listopada 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 stycznia 2012 r., ,

**odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia
w punkcie 1 (pierwszym) zaskarżonego postanowienia,
a w pozostałym zakresie oddala zażalenie.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 października 2011 r. oraz odrzucił zażalenie na to postanowienie. W uzasadnieniu wskazał, że powód nie uprawdopodobnił, aby zaistniały okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu, a konsekwencją oddalenia tego wniosku jest odrzucenie zażalenia na postanowienie o kosztach procesu, jako spóźnionego, bo wniesionego po upływie terminu tygodniowego, który upłynął w dniu 12 listopada 2011 r., tj. w sobotę, która nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił obrazę art. 169 § 2 k.p.c., art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. poprzez uznanie, że przedstawione we wniosku okoliczności nie uprawdopodobniają przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia, powodujące w konsekwencji jego odrzucenie. W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik powoda nie zgodził się z zapatrywaniem Sądu Apelacyjnego, iż twierdzenie o okolicznościach uchybienia terminu nie zostało „niczym poparte”, a w konsekwencji że nie uprawdopodobnił, aby zaistniały okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu. Podkreślił, że we wniosku podał okoliczności, które uniemożliwiły nadanie przesyłki z zażaleniem w sobotę 12 listopada 2011 r., a mianowicie, to, że w dniu poprzedzającym ten dzień miało miejsce święto państwowe oraz to, że najbliższy urząd pocztowy był dzień później nieczynny, co jest powszechną praktyką w przypadku tzw. „długich weekendów”.

Prokuratura Generalna Skarbu Państwa w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej nie podlega zażaleniu do Sądu Najwyższego i może być objęte kontrolą jedynie na podstawie art. 380

k.p.c. (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 53/06, niepubl. i postanowienia w, postanowienie z dnia 29 kwietnia 2011 r., I CZ 29/11, niepubl.). Warunkiem kontroli przez Sąd Najwyższy niezaskarżalnego zażaleniem postanowienia w trybie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. jest zamieszczenie w środku zaskarżenia (zażaleniu) stosownego wniosku oraz podniesienie stosownego zarzutu procesowego, a w przypadku środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników wniosek ten winien być jednoznacznie i w sposób niebudzący wątpliwości sformułowany. Skarżący, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, takiego wniosku w zażaleniu nie zawarł, jak również nie sformułował stosownego zarzutu. W związku z powyższym niedopuszczalna była sama kontrola naruszenia art. 169 § 2 k.p.c., bez kontroli art. 168 k.p.c. w związku z art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. Zażalenie w tej części podlegało zatem odrzuceniu.

Nawet jednak gdyby uznać, że wobec skierowania zarzutu i argumentacji wyłącznie przeciwko rozstrzygnięciu w zakresie wniosku o przywrócenie terminu, zażalenie zawiera domniemany wniosek o dokonanie kontroli w tym zakresie, to brak jest podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu Apelacyjnego.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., przywrócenie terminu do dokonania spóźnionej czynności procesowej może nastąpić wówczas, jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy. Miernik staranności w dokonywaniu czynności procesowych należy oceniać przy przyjęciu standardu dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swoje własne życiowo ważne sprawy. Brak winy w dokonaniu czynności procesowej w terminie będzie zachodził bowiem wówczas, gdy jej dokonaniu w terminie przeszkodziła okoliczność, której, w danych okolicznościach, nie można było przewyciężyć przy zachowaniu zwykłej staranności wymaganej od strony należycie dbającej o swoje interesy lub jej pełnomocnika przy dokonywaniu tego rodzaju czynności (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSP 1972, nr 7, poz. 14, z dnia 10 stycznia 2007 r., I CZ 108/06, Lex nr 258547).

Podzielić należy ocenę, że pełnomocnik powoda nie dochował staranności wymaganej od profesjonalnych pełnomocników przy sporządzaniu i wnoszeniu

zażalenia. Nie usprawiedliwia spóźnionego wniesienia zażalenia okoliczność, że w miejscowości zamieszkania pełnomocnika powoda brak placówki pocztowej, a jedyna poczta w gminie T. w dniu 12 listopada 2011 r. była nieczynna z powodu długiego weekendu. Profesjonalny pełnomocnik, planując wniesienie zażalenia, czy dokonanie innej czynności procesowej, musi bowiem uwzględnić, kierując się zwykłym doświadczeniem życiowym, że w okresie biegu terminu mogą nastąpić czasowe przeszkody - związane przykładowo z tym, że niektóre placówki pocztowe mogą być nieczynne z uwagi na tzw. „długie weekendy” – co może utrudnić mu sporządzenie i wniesienie zażalenia w ostatnim dniu terminu. Dodatkowo okoliczność, że kancelaria pełnomocnika powoda jest nieczynna w sobotę, oznacza, że nie mógł on wykluczyć pojawienia się tego rodzaju przeszkody w okresie biegu terminu do wniesienia zażalenia. Powyższe prowadzi do wniosku, że niezachowanie terminu do wniesienia apelacji nastąpiło z przyczyn zawinionych przez pełnomocnika powoda.

W konsekwencji nie można uznać, że zażalenie zostało wniesione w terminie, wobec czego jego odrzucenie przez Sąd Apelacyjny było prawidłowe.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.